

Festival, and so, too, On Rosh Chodesh that falls on a Sabbath, a person says seven blessings in the evening, morning, and afternoon prayers, as on other Sabbaths, and adds; May there rise, come ... in the *Avodah* blessing. In the additional [*mussaf*] service, he begins and ends the middle blessing with the subject of the Sabbath and mentions the sanctity of the day in the middle of the blessing. On Rosh Chodesh he concludes it with; Who sanctifies the Sabbath, the Jewish People, and the new moons. On the intermediate days of a Festival, he concludes the middle blessing of the additional Amidah prayer in the same way as on a Festival that comes out on the Sabbath [Who sanctifies the Jewish People and the festive seasons — [מקדש ישראל והזמנים —

להיות בשבת מתפלל ערבית ושחרית ומנחה שבע ברכות בשאר השבתות ואומר יעלה ויבא בעבודה במוסף מתחיל בברכה אמצעית מענין שבת ומשלים בענין שבת ואומר קדושת היום באמצע ברכה וחותרם בה בראשי חודשים מקדש השבת וישראל וראשי חודשים ובחול המועד חותרם בה כמו שהוא חותרם ביום טוב שחל להיות בשבת:

PEKUDAI FOR TUESDAY

TORAH

פקודי ליום שלישי

תורה

יכין בקריאת חמשה פסוקים אלו שהם כנגד ה דמילוי הה דשם ב"ן להשאיר בו הארה מתוספת הנפש משבת שעברה

לא וית סמכי דדרתא סחור
סחור וית סמכי תרע דרתא
וית כל סכי משכנא וית כל
סכי דרתא סחור סחור: א ומן
תכלא וארגנא וצבע זהורי
עבדו לבושי שמושא לשמשא
בקודשא ועבדו ית לבושי
קודשא די לאהרן כמא די

לא ואת־אדני החצר סביב ואת־אדני שער
החצר ואת כל־יתדת המשכן ואת־כל־
יתדת החצר סביב: לט א ומן־התכלת
והארגמן ותולעת השני עשו בגדי־שרד
לשרת בקדש ויעשו את־בגדי הקדש

(31) And the sockets of the surrounding Courtyard, and the sockets of the Courtyard's entrance, and all the stakes of the Sanctuary and all the stakes of the surrounding Courtyard. **39** (1) And from the [wool dyed] green[ish-blue], the [wool dyed] purple, and the strips of [wool dyed] crimson, they made laced coverings for holy use, and they made the holy garments belonging to Aharon,

RASHI

רש"י

(1) And from the [wool dyed] green[ish-blue], the [wool dyed] purple, [the strips of (wool dyed) crimson — [The materials donated for the Sanctuary also included linen (see verse 25:4 above),

(א) ומן התכלת והארגמן וגו'. שש לא נאמר כאן ומכאן אני אומר שאין בגדי שרד הללו בגדי בהונה שבבגדי בהונה היה שש אלא הם בגדים שמכסים בהם כלי הקדש בשעת סלוק מסעות שלא היה

however] linen is not mentioned in our verse here [which lists those materials used to make the בגדי שרד]. From this [omission], I say that these בגדי שרד are not priestly garments, for the priestly garments contained linen. Rather these בגדי שרד are vestments used to cover the holy vessels when they were packed up on a journey [from one stopover in the desert to the

פקיד יי ית משה: ב ועבד ית
אפודא דהבא תכלא וארגונא
וצבע זהורי ובוץ שזיר:
ג ורדיו ית טסי דהבא
וקציצו חוטין למעבד בגו
תכלא ובגו ארגונא ובגו צבע

אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְדוּה אֶת־מֹשֶׁה:
פ שני חמישי כשהן מחוברין ב ויעש את־האפד זהב
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר:
ג וירקעו את־פחי הזהב וקציץ פתילים
לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן

as the Lord had commanded Moshe. (2) And he made the *Eifod* out of gold, [wool dyed] green[ish-blue], [wool dyed] purple, strips of [wool dyed] crimson and linen [all] twined together. (3) And they beat out gold foil sheets and cut up threads, in order to work [these golden threads] into the [wool dyed] green[ish blue], and into the [wool dyed] purple, and into the strips of [wool

RASHI

רש"י

next]. And indeed these coverings did not contain linen (see Rashi on verse 31:10 above and see also Numbers 4:8,12,13).

(3) וירקעו — [This word is] similar in meaning to [לרוקע in the verse] (Psalms 136:6), “To the One Who stretches out (לרוקע) the earth,” [whereby the actual meaning is to be understood] as it is translated [by Onkelos], namely: ורדיו, “they hammered out,” for they would beat

out the gold into foil sheets; *estendre* in Old French. [Thus, the gold was “stretched out (רקע)”, to become] thin [gold] foil sheets. And our verse here comes to teach you how they would twine the gold together with the thread [from the other materials], as follows: They would first hammer out [the gold into] thin foil sheets. Then, from these [foil sheets], they would cut threads all along the length of each foil sheet. These [golden] threads would be used to be intertwined together with [threads of] each individual type of material (see below), to [make] the Breastplate and the Eifod, for it was of those [two priestly garments] Scripture writes [that they contained] gold. [And how was the gold twined with the materials? Well,] one gold thread [was twined together] with six threads of [wool dyed] green[ish-blue], and so on with each of the types of material [i.e., another golden thread was twined together with six threads of (wool dyed) purple, another golden thread with the strips of (wool dyed) crimson, and likewise with the linen]. For [as described (see Rashi on verse 28:6 above),] the string of every one of the materials [enumerated in the preceding verse (apart from gold), namely, greenish-blue wool, purple wool, crimson wool and linen] was six-fold, and then a seventh thread of gold incorporated into each. [These four seven-fold strings were then twined together to form a 28-fold cord, and it was from these cords that the Breastplate and Eifod were woven] (*Yoma*

וְהוֹרִי וּבָגוּ בִרְצָא עֹבֵד אֲמֹן:
 ד כִּתְּפוּן עֲבָדוֹ לִיָּה מִלְּפָנָי עַל
 תְּרִין סִטְרוֹהֵי יִתְּלַפְּהֵי:

וּבִתּוֹךְ תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבִתּוֹךְ הַשֵּׁשׁ מַעֲשֵׂה
 חֶשֶׁב: ד כִּתְּפַת עֲשׂוּ-לוֹ חִבְרַת עַל-שְׁנֵי
 קְצוֹתָיו קְצוֹתָיו חֶבֶר:

dyed] crimson and into the linen — the work of a craftsman. (4) He made [two] shoulder-straps attached to it upon its two corners, [the straps being] attached [to the *Eifod* as separate units].

PROPHETS I Kings 7-8

נביאים מלכים א פרק ז-ח

ג וְקוֹלֵיָא וּמִזְמָרִיא וּמִזְרְקֵיא
 וּבִזְיִכֵיא וּמַחְתֵּיתָא דְּהָבָא טָבָא
 וּמוֹגְלִסֵיא לְדָשִׁי בֵיתָא גִּוְאָה
 לְקֹדֶשׁ קוֹדֶשִׁיא לְדָשִׁי בֵיתָא
 לְהִיכָלָא דְּהָבָא: גא וּשְׁלִימַת
 כָּל עֲבִידָתָא דְּעַבְדֵּי שְׁלֹמֹה
 מִלְּכָא בֵית מִקְדָּשָׁא דִּינִי וְאִיתִי
 שְׁלֹמֹה יֵת קוֹדֶשִׁי דְּדִן אֲבוּהֵי
 יֵת כֶּסֶפָא וְיֵת דְּהָבָא וְיֵת מְנִיָּא
 יֵהֵב בְּאוּצְרֵי בֵית מִקְדָּשִׁי דִּינִי:
 א בְּכֵן כָּנַשׁ שְׁלֹמֹה יֵת סְבִי יִשְׂרָאֵל וְיֵת כָּל רִישֵׁי שְׁבֻטֵיא רְבֵרְבֵי אֲבֹהָתָא דְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל לְוֵת מִלְּכָא שְׁלֹמֹה

ג וְהַסְּפוֹת וְהַמְּזֻמְרוֹת וְהַמְּזֻרְקוֹת וְהַכַּפּוֹת וְהַמַּחְתּוֹת
 זָהָב סָגוּר וְהַפְּתוֹת לְדַלְתוֹת הַבַּיִת הַפְּנִימִי לְקֹדֶשׁ
 הַקְּדוֹשִׁים לְדַלְתֵי הַבַּיִת לְהִיכָל זָהָב: גא וְתִשְׁלֹם
 כָּל-הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְדוּהָ
 וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה אֶת-קֹדֶשִׁי וְדוֹד אָבִיו אֶת-הַכֶּסֶף
 וְאֶת-הַזָּהָב וְאֶת-הַפְּלִים נָתַן בְּאֲצֵרוֹת בֵּית יְדוּהָ:
 ח א אֲזִיקָהָל שְׁלֹמֹה אֶת-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-כָּל-רָאשֵׁי

(50) And the *seepot*, and the *mezamrot*, and the bowls, and the spoons, and the censers of pure gold; and the keys of gold, both for the doors of the inner House, the Holy of Holies, and for the doors of the House, namely, of the Temple. (51) And so concluded all the work that king Shlomoh made for the House of the Lord. And Shlomoh brought in the things which his father David had consecrated; the silver, and the gold, and the utensils, did he place among the treasures of the House of the Lord. 8 (1) Then Shlomoh assembled the elders

RASHI

רש"י

(50) *Seepot* and the *mezamrot* — these are musical instruments. **Bowls** — to collect the blood. **And the spoons** — these were the spoons containing the frankincense [which was placed on the showbread table].

(ג) וְהַסְּפוֹת וְהַמְּזֻמְרוֹת. כָּלִים שֶׁל מִינֵי זָמֶר:
 וְהַמְּזֻרְקוֹת. לְקַבֵּל דָּם: וְהַכַּפּוֹת. בְּזִיכֵי לְבוֹנָה:
 וְהַפְּתוֹת. מִפְּתֻחוֹת: (גא) קֹדֶשִׁי דְּדוֹד אָבִיו. מֵהַ
 שְׁנֵי שָׁרְטָר מִכֶּסֶף וְזָהָב שֶׁהִקְדִּישׁ אָבִיו:

וְהַפְּתוֹת — i.e., keys. (51) **The things which his father David dedicated** — that which remained of the silver and gold dedicated by his father.

לירושלם לאִסְקָא ית אַרֹון
 קִמָּא דִּי מִקְרָתָא דְדָוִד הִיא
 צִיּוֹן: ב וְאֶת־כְּנֻשׁוֹ לְוֵת מְלֶכָא
 שְׁלֹמֹה כָּל אֲנָשׁ יִשְׂרָאֵל בִּירְחָא
 דְּעֵת־יִקְיָא דְקָרְנָן לָהּ יִרְחָא
 קְדָמָאָהּ בְּחֵזָא וְכַעֲזָן הוּא יִרְחָא
 שְׁבִיעָאָה: ג וְאֶתּוֹ כָּל סְבִי
 יִשְׂרָאֵל וְנִטְלוּ כִּהְנִיֵּא ית
 אַרֹנָא:

הַמָּטוֹת נְשִׂאֵי הָאָבוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמֶּלֶךְ
 שְׁלֹמֹה יְרוּשָׁלַם לְהַעֲלוֹת אֶת־אֹרֹן בְּרִית־יְדוּהָ
 מֵעִיר דָּוִד הִיא צִיּוֹן: ב וַיִּקְהֲלוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
 כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בִּירְחָא הָאֲתָנִים בְּחַג הוּא הַחֹדֶשׁ
 הַשְּׁבִיעִי: ג וַיָּבֹאוּ כָּל זְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים
 אֶת־הָאֹרֹן:

of Israel, and all the heads of the tribes, the chiefs of the fathers' of the people of Israel, before king Shlomoh in Jerusalem, that they might bring up the Ark of the covenant of the Lord from the city of David, which is Zion. (2) And all the men of Israel assembled themselves to king Shlomoh at the festival in the month Ethanim, which is the seventh month. (3) And all the elders of Israel came, and the priests took up the Ark.

Writings Mishlei 20-21

כט שְׁבַחֲוֹרָא דְעוֹלִימִיָּא
 תּוֹקֶפִיהוֹן וְשׁוֹבְחָא דְסָבִי
 סִיבְתָא: ל שׁוֹחֲנֵי וּפּוֹדְעָתָא
 פְּגַעוּ בְּבִישָׁא וּמְחִיתָא בְּגוּהָ
 דְכְרִיסָא: א הִיךְ טִיפֵי דְמִיָּא
 לְבִיָּה דְמְלָכָא בְּאִידוּי דְאַלְהָא
 וְלֹאֲתָר דְצָבִי נִרְכָּן לֵיהּ:
 ב כְּלֵהוֹן אֲרַחְתִּיָּה דְגַבְרָא תְרִיצָן אִינוּן בְּאִפּוּי וְאַלְהָא מִתְקַן לְבִיָּה: ג מִן דְעֵבֵד צִדְקָתָא וְדִינָא מִתְרַעֵי

כתובים משלי פרק כ-כא
 כט תִּפְאָרַת בַּחוּרִים כַּחַם וְהַדָּר זְקֵנִים שִׁיבָה:
 ל חֲבֵרוֹת פָּצַע תִּמְרִיק (קרי תִּמְרוֹק) בְּרַע וּמְכוֹת
 חֲדָרֵי־בָטָן: א פְּלָגֵי מַיִם לְב־מֶלֶךְ בִּיד־יְדוּהָ עַל־
 כָּל־אִשֶׁר יַחְפֹּץ יִטְנוּ: ב כָּל־דְרֹךְ־אִישׁ יִשָּׂר בְּעֵינָיו
 וְתִכֵּן לְבוֹת יְדוּהָ: ג עֲשֵׂה צְדָקָה וּמִשְׁפָּט נִבְחָר
 ב כְּלֵהוֹן אֲרַחְתִּיָּה דְגַבְרָא תְרִיצָן אִינוּן בְּאִפּוּי וְאַלְהָא מִתְקַן לְבִיָּה: ג מִן דְעֵבֵד צִדְקָתָא וְדִינָא מִתְרַעֵי

(29) The glory of young men is their strength; and the beauty of old men is the hoary head. (30) Bruises and wounds come upon one immersed in evil; so do plagues to the innermost organs. **21** (1) Like water streams is the king's heart in the hand of the Lord; He turns it wherever He desires. (2) Every way of a man is right in his own eyes; but the Lord counts the hearts. (3) To do charity and

RASHI

(30) חֲבֵרוֹת פָּצַע — [Bruises and wounds] come upon. תִּמְרִיק בְּרַע — to one who pours himself [all his concentration] into sinful matters. **So do plagues to the innermost parts** — this is dropsy. (1) **Water streams** — like streams of water, are the depths of the heart of the king and yet they are in

רש"י
 (ל) חֲבֵרוֹת פָּצַע. בְּאִים: תִּמְרוֹק בְּרַע. לְמִמְרָק
 עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר עֲבִירָה: וּמְכוֹת חֲדָרֵי בָטָן. הַדְרוֹקָן:
 (א) פְּלָגֵי מַיִם. כְּנַחְלֵי מַיִם בֵּין עֲמוּקִים לְבִי מֶלֶךְ וְעַל
 כָּל זֶה הוּא בִּידֵי ה': (ב) וְתִכֵּן. וּמוֹנָה:

the Hands of the Lord. (2) וְתִכֵּן — means, and he counts.

בִּיה אֵלֶּהָ מִן דְּבִחָא:

לִידוּה מִזִּבְחָ:

justice is preferable to the Lord than a sacrifice.

Mishnah Ketubot, chapter 7

משנה כתובות פרק ז

(1) If a man proclaims a vow upon his wife, prohibiting her from having any **benefit** from him for a period of thirty days [regarding the “**benefit**” of relations, his vow would not be binding upon her since he is obligated to her. (However, if he vowed to forbid himself from

relations, it would be binding and he would have to give her a divorce after a limited time, as in Ketubot 5:6, Mishnah portion Ki Tissa.) Regarding “the **benefit**” of food, he is also obligated to feed her and, hence, the vow would not be binding. The Gemara, however, explains that this case is referring to the situation, where he told her; Keep your earnings from your handiwork for food and where it is enough to support her, but not sufficient for the extras to which she was accustomed in her father's house. Therefore, he agrees [by saying; He who feeds her will not lose] to the appointment of a steward [who supplies her with the extras. However, he may not actually appoint a steward himself, since he would be acting as his agent which is tantamount to supporting her himself, which he is prohibited to do, by force of his vow]. But if it would be for a longer period [than thirty days], he must divorce her and give her the *ketubah*. [Up to thirty days the fact that she is being supplied by a steward does not become public knowledge. Afterwards, however, it would and is thus degrading to her.] Rabbi Yehudah says; If he was an Israelite [who, unlike a priest, may remarry his wife] he may keep her [as his wife, if the vow was for] one month [during which time he seeks the annulment of the vow], but must divorce her and give her the *ketubah* [if it was for] two months. If he was a priest [who may not remarry his divorcee], he may keep her [as his wife, if the vow was for] two months [he is given a longer period to seek an annulment since his divorce is permanent], but must divorce her and give her the *ketubah* [if it was for] three. (2) If a man confirms a vow upon his wife [i.e., she vows] that she should not taste a particular type of fruit [and he, as a husband who has a right to nullify it, didn't], he must divorce her and give her the

רבנו עובדיה מברטנורא

א המדיר את אשתו מליהנות לו. על הנאת תשמיש אין הנדר חל, משום דמשועבד לה ולא כל כמיניה להפקיע שעבודו. ועל הנאת מזונות אף על גב דמשועבד לה אשכחן דחל הנדר כגון שמספיקין מעשה ידיה למזונותיה. ובגמרא פריך א"כ למה יעמיד פרנס, ומשני, כגון שאין מספיקין לדברים שהיתה רגילה בהם בבית אביה, ועל זה בלבד יעמיד פרנס שיפרנסנה. ולא יעמיד שליח לפרנסה, שהרי שלוחו של אדם כמותו, אלא שאומר כל המפרנס אינו מפסיד: יתר מכן יוציא ויתן כתובה. דעד שלשים יום לא שמעי אינשי וליכא זילותא. טפי משלשים יום שמעי אינשי ואיכא זילותא: בישראל. אם ישראל הוא שיכול להחזיר את גרושתו: ובכהנת. שאם יגרשנה לא יוכל להחזירה יהבו ליה רבנן זימנא טפי. ואין הלכה כר' יהודה: ב אחר מכל הפירות. כגון שאמרה היא קונם פרי פלוני עלי, והוא קיים לה:

ketubah. [She immediately claims that her husband hates her since he did not nullify her vow. In the case of the previous Mishnah however, she tells herself it was in a moment of anger that he made the vow.] Rabbi Yehudah states; If he was an Israelite, he may keep her [as his wife and seek annulment of the vow for] one day, [but if the vow was in force for] two days, he must divorce her and give her the *ketubah*. If, however, he was a priest, he may keep her [as his wife for] two days, [but if for] three, he must divorce her and give her the *ketubah*. (3) If a man confirms a vow upon his wife [i.e., she vows] that she should not make use of a certain perfume [and he did not nullify it], he must divorce her and give her the *ketubah*. Rabbi Yose says; [This, that he must divorce her, applies] to poor women [who don't need as much perfume, only] if no time limit was set [by her husband, i.e., he didn't say; I hereby void this vow, after you keep it for eleven months] and regarding rich women, [the time limit is] thirty days. (4) If a man confirms a vow upon his wife that she shall not go to her father's house [she said; I vow not to benefit from relations with you, if I go to my father's house; in which case, he is entitled to nullify her vow and yet he remained silent], and he [her father] lives with her in the same town [and it was, therefore, usual for her to visit often], he may keep [her as his wife, if she set a limit for] one month; but if for two months [or she vowed without setting any time limit], he must divorce her and give her the *ketubah*. However, if he lives in another town [and therefore, she would visit her father for the holidays], he may keep [her as his wife, if the vow was limited to] one Festival, [but if for two Festivals, an Israelite must divorce her and give her the *ketubah*. A priest, however, may keep her as his wife, but if for] three Festivals, he [a priest] must divorce her and also give her the *ketubah* [this latter part of the Mishnah is according to Rabbi Yehudah who differentiates between an Israelite and a priest; the *halachah*, however, does not follow Rabbi Yehudah]. (5) If a man confirms a vow upon his wife that she should not go to visit a house of mourning or a house of feasting [here, too, she vows to prohibit intimacy and he remained silent], he must divorce her and also give her the *ketubah*, because he thereby closed [people's doors]

רבנו עובדיה מברטנורא

ר' יהודה אומר כו'. ולית הלכתא כותיה: ג שלא תתקשט באחד מכל המינים. (שאמרה היא) קונם בושם פלוני עלי, והוא קיים לה: בעניות שלא נתן קצבה לדבר. עד מתי אסרו עליה, הוא דיוציא ויתן כתובה. אבל אם נתן קצבה, תמתין עד אותו זמן. וכמה קצבה י"ב חדש: ובעשירות שלשים יום. שכן אשה חשובה נהנית מריח קשוטיה שלשים יום, וזאת תהנה מריח הקשוטים שנתקשטה לפני הנדר שלשים יום. והלכה כר' יוסי: ד רגל אחד יקיים שלשה יוציא ויתן כתובה. הא מתניתין מפרשים לה בגמרא הכי, רגל אחד יקיים, במה דברים אמורים באשת ישראל, אבל בכהנת שנים יקיים, שלשה יוציא ויתן כתובה. ומתניתין ר' יהודה היא דמפליג בין ישראל לכהנת, ולית הלכתא כוותיה: ה שנועל בפניה. דלת של שמחה והסרת יגון. ולבית האבל נועל בפניה, שלמחר היא מתה ואין אדם סופדה: מחמת דבר אחר. כגון דאתחוק שבני אדם פרוצים מצויין שם: שתאמרי לפלוני וכו'. דברים של

against her [socially, in that people will not reciprocate]. But if he claims, however, [that his action] was due to some other cause [e.g., there are rowdy people there], he is permitted [to forbid her]. If he said to her; [I hereby void your vow] on the condition that you tell So-and-So [the intimacies] which you have told me or which I told you, or [on condition] that you fill [your womb] and pour it out on the rubbish heap [i.e., exercise strenuously in order to prevent pregnancy, or meaning, that she should fill ten jugs of water and spill it outside on the garbage so that she looks foolish], he must divorce her and also give

her the *ketubah*. [Since these are so repugnant to her, she would prefer to remain with her vow and is considered, as though, he confirms the vow.] (6) These are to be divorced without receiving their *ketubah*: a wife who transgresses the law of Moshe or [one who transgresses] Jewish practice. What is [regarded as a wife's transgression against] the law of Moshe? Feeding her husband with untithed food, having relations with him during the period of her menstruation, not setting apart her dough-offering [*challah*], or making vows and not fulfilling them. What [is deemed to be a wife's transgression against] Jewish practice? Going out with her hair uncovered, spinning in the street [thereby exposing her arms] or conversing [i.e., flirting] with every man. Abba Shaul says; [Including] also a wife who curses her husband's parents in his presence. Rabbi Tarfon says; Also one who screams [demanding relations]. And how loud is considered a screamer? A woman whose voice can be heard by her neighbors when she speaks inside her house. [All the aforementioned require witnesses and adequate warning in order to be liable to divorce without receiving her *ketubah*.] (7) If a man betrothed a woman on condition that she was not subject to any vows [which a husband would usually object to, such as that of eating meat, drinking wine, or abstaining from wearing colored clothing] and in fact, she was found to be under a vow, her betrothal is invalid. If [after the condition he made

רבנו עובדיה מברטנורא

קלות: שתהא ממלאה ומערה לאשפה. אית דמפרשי לאחר שתשמש וימלא רחמה שכבת זרע תנפצנו כדי שלא יקלוט הזרע ותתעבר. ואית דמפרשי שתמלא עשרה כדי מים ותערה לאשפה, מפני שנראית כשוטה: ו מאכילתו שאינו מעושר. ולא נודע לו אלא אחר שאכלו, כגון דאמרה ליה פלוני כהן תיקן לי את הכרי ואול שייליה ואשתבח שיקרא: ומשמשתו נדה. כגון שהוחזקה נדה בשכנותיה שראוה לובשת בגדי נדות ולבעלה אמרה טהורה אני: ולא קוצה לה חלה. דאמרה ליה פלוני תקן לי את העיסה ואול שייליה ואשתבח שיקרא: וטווה בשוק. ומראה זרועותיה לבני אדם: ומדברת עם בני אדם. משחקת עם הבחורים: ומקללת יולדיו בפניו. מקללת ומחרפת אבי בעלה בפני בעלה: הקולנית. תובעת תשמיש בקול רם עד ששכנותיה שומעות אותה. וכל הני צריכות עדים והתראה להפסידן כתובתן. ואין להן לא כתובה ולא תוספת ואינן נוטלות אלא בלאותיהן הקיימים בלבד: ז שאין עליה נדרים ונמצאו עליה נדרים. באלו נדרים אמרו, שלא תאכל בשר ולא תשתה יין ולא תתקשט בבגדי צבעונים. אבל בשאר נדרים מקודשת: כל המומין הפוסלין בכהנים. בבכורות קא מני להו. והוסיפו עליהן בנשים, זיעה. וריח הפה או ריח רע

בפניה. ואם היה טוען משום דבר אחר, רשאי. אמר לה, על מנת שתאמרי לפלוני מה שאמרת לי או מה שאמרת ליך או שתהא ממלאה ומערה לאשפה, יוציא וימן כתובה: ו אילו יוצאות שלא בכתבה, העוברת על דת משה ויהודית. ואיזו היא דת משה, מאכילתו שאינו מעושר, ומשמשתו נדה, ולא קוצה לה חלה, ונודרת ואינה מקיימת. ואיזוהי דת יהודית, יוצאה וראשה פרוצ, וטווה בשוק, ומדברת עם כל אדם. אבא שאול אומר, אף המקללת יולדיו בפניו. רבי טרפון אומר, אף הקולנית. ואיזו היא קולנית, כל שהיא מדברת בתוך ביתה ושכניה שומעין קולה: ז המקדש את האשה על מנת שאין עליה נדרים ונמצאו עליה נדרים, אינה מקדשת. כנסה סתם

at the betrothal (Tosfot Yom Tov)] he married her without making any conditions [indicating, perhaps, his waiving of the condition] and she was found to be under a vow, she may be divorced without receiving her *ketubah*. [If a woman was betrothed] on condition that she has no bodily defects, and she was found to have such defects, her betrothal is invalid. If he married her without making any conditions and she was found to have bodily defects, she may be divorced without a *ketubah*. All defects which disqualify priests (see Bekhorot 7:1, Chok, vol. 9 pg. 223) disqualify women also. [In

addition, the Gemara adds several other conditions that are considered defects on a woman.] (8) If [it was discovered that] she was afflicted with bodily defects [after betrothal] while she was still in her father's house [before her marriage, and he refuses to marry her nor does he want to pay her *ketubah*], her father must produce proof that these defects developed after she had been betrothed and [that, consequently, it was the] husband's field that was inundated [i.e., she was already his betrothed when these defects developed and it is his bad luck]. If [however] she came under the authority of her husband [i.e., they were married], the husband must produce proof that she had these defects before she had been betrothed and [that consequently,] his acquisition was made in error [and therefore, he should not have to pay for her *ketubah*]; these are the words of Rabbi Meir. The Sages, however, say; This [that he may divorce her without a *ketubah*] applies only to concealed bodily defects; but, regarding defects that are exposed, he cannot make any claim. And if there was a bathhouse in the town, he cannot make any claim even regarding concealed bodily defects, because he [is assumed to have] examined her through his female relatives [and therefore, cannot claim, that had he been aware, he would not have married her]. (9) A man, in whom bodily defects have developed [after marriage], cannot be

בנו עובדיה מברטנורא

במקום אחר בגופה. ושומא שיש בה שער, בין קטנה בין גדולה כשהיא כנגד פניה, וכגון שהיא תחת כפה שבראשה דוימנין מתחזיא ווימנין דלא מתחזיא, שאם היא במקום המגולה תמיד הרי ראה ונתפייס, ואם השומא אין בה שער אינה מום עד שתהא גדולה כאיסר. וקולה עבה ומשונה מקול שאר הנשים. ונשכה כלב ונעשה במקום הנשיכה צלקת, כלומר כוויץ כמו מכות אש. ודדיה גסים מחברותיה טפח. ושדדיה רחוקים זה מזה עד שיש טפח בין דד לדר. אלו מומין בנשים, ואע"פ שאינם מומין בכהנים: **ח האב צריך להביא ראיה.** אם בא לתבוע כתובתה מן האירוסין מזה שממאן לקחתה, צריך שיביא ראיה שלאחר שנתארסה היו בה מומין הללו. ואף על פי שיש לאשה חזקה דגופה, הואיל ונמצאו המומין ברשות האב ואיכא למימר כאן היו קודם אירוסין, ולפיכך אם לא הביא ראיה, בעל מהימן: **נכנסה לרשות הבעל.** נשאה, ועתה בא להוציאה בלא כתובה על מומין שבה, עליו להביא ראיה שקודם שנתארסה היו בה מומין הללו. דכיון דלא נמצאו מומין הללו אלא ברשותו, אומרים כאן נמצאו כאן היו ולאחר שנישאת באו לה ונסתחפה שדהו: **אינו יכול לטעון.** דידיע ונתפייס: **ט שנוולדו בו מומין.** משנשאה: **מומין גדולים.** נסמית עינו נקטעה ידו

ונמצאו עליה נדרים, תצא שלא בכתבה. על מנת שאין בה מומין ונמצאו בה מומין, אינה מקדשת. כנסה סתם ונמצאו בה מומין, תצא שלא בכתבה. כל המומין הפוסלין בכהנים, פוסלין בנשים: **ח** היו בה מומין ועודה בבית אביה, האב צריך להביא ראיה שמשנתארסה נולדו בה מומין הללו ונסתחפה שדהו. נכנסה לרשות הבעל, הבעל צריך להביא ראיה שעד שלא נתארסה היו בה מומין אלו והיה מקומו מקח טעות, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים, במה דברים אמורים, במומין שפסותר. אבל במומין שבגלוי, אינו יכול לטעון. ואם יש מרחץ באותה העיר, אף מומין שפסותר אינו יכול לטעון, מפני שהוא בודקה בקרובותיו: **ט** האיש שנוולדו בו מומין, אין כופין

compelled to divorce [his wife]. Rabban Shimon ben Gamliel states; This applies only to minor defects, but regarding major defects he can be forced to divorce her [the *halachah* does not follow Rabban Shimon ben Gamliel]. (10) [All agree that] the following are compelled to divorce [their wives]: A leper, or one who has an offensive nasal odor, or gathers [dog feces for tanning purposes], or is a copper miner or a tanner, whether he was [in such a condition or position] before they were married or afterwards. And concerning all these Rabbi Meir said; Although the man made a condition with her [i.e., she is aware of and still acquiesces to his defects] she may nevertheless plead; I thought I could endure him, but I now realize that I cannot. The Sages, however, say; She must endure [any such person] despite her wishes, the only exception being a leper because she [by her relations] causes decay to his flesh [and thereby endangers his life]. It once happened in Tzidon that a tanner died [childless] who had a brother who was also a tanner. The Sages said; She may say; I was able to endure your brother, but I cannot endure you [and therefore, refuse levirate marriage forcing *chalitzah*, and still being paid her *ketubah*].

רבנו עובדיה מברטנורא

נשברה רגלו. ואין הלכה כרשב"ג, ואפילו במומין גדולים אין כופין אותו להוציא: ' מוכה שחין. מצורע: בעל פוליופוס. ריח החוטם: והמקמוץ. מקבץ צואת כלבים: והמצרף נחושת. המחחר נחושת ממקום מוצאו מן הארץ, ומסריח הוא: והבורסי. מעבד עורות: מפני שממקתו. ממססתו. לשון המק בשרו (זכריה י"ד). והלכה כחכמים:

Gemara Ketubot, 72a

[The Mishnah stated; "These are to be divorced without receiving their *ketubah*;] or making vows and not fulfilling them," for the Master stated: One's children die on account of the sin of making vows [and not fulfilling them], as it is said in Scripture; "Do not let your mouth cause your flesh to sin, etc. [Why should God be angry at your voice, and destroy the work of your hands]." (Ecclesiastes 5:5) And what is the work of a man's hands? You must say: His sons and his daughters. Rabbi Nachman says; [It may be inferred] from the following: "In vain have I smitten your children;" (Jeremiah 2:30) "In vain" implies, on account of vain utterances [i.e., vows not fulfilled]. It was taught: Rabbi Meir says; Any man who is aware that his wife vows and does not fulfil them should impose vows upon her again. [You say] Should impose

אותו להוציא. אמר רבן שמעון בן גמליאל, במה דברים אמורים, במומין הקטנים. אבל במומין הגדולים, כופין אותו להוציא: ' ואלו שכופין אותו להוציא, מכה שחין, ובעל פוליופוס, והמקמץ, והמצרף נחושת, והברסי, בין שהיו כם עד שלא נשאו ובין משנשאו נולדו. ועל כן אמר רבי מאיר, אף על פי שהתנה עמה, יכולה היא שתאמר, סבורה הייתי שאני יכולה לקבל, ועכשיו אני יכולה לקבל. וחכמים אומרים, מקבלת היא על כרחה, חוץ ממכה שחין, מפני שממקתו. מצרפה בכידון בברסי אחד שמת והיה לו אח ברסי, אמרו חכמים, יכולה היא שתאמר, לאחיד הייתי יכולה לקבל, ולך אני יכולה לקבל:

גמרא כתובות דף ע"ב.

ונודרת ואינה מקיימת דאמר מר בעון נדרים בנים מתים שנאמר (קהלת ה') אל תתן את פיד לחטיא את בשרך וגו' ואיזו הן מעשה ידי של אדם הוי אומר בניו ובנותיו. רב נחמן אמר מהכא (ירמיה ב') לשוא הכיתי את בניכם לשוא על עסקי שוא. תניא היה רבי מאיר אומר כל היודע באשתו שנודרת ואינה מקיימת

vows upon her [again]? How would he thereby reform her? — Rather [say], he should provoke her, in order that she should make her vow again, in his presence, and he would [thus be able to] annul it. They, however, said to him: No one can live with a serpent in the same basket [he may therefore divorce her]. It was taught: Rabbi Yehudah said; Any husband who is aware that his wife does not [properly] set apart for him the [*challah*] dough-offering should set it apart again, after her. They, however, said to him: No one can live with a serpent in the same basket. He who taught it in connection with this [i.e., Rabbi Yehudah's] case [of the *challah* which occurs frequently, would apply the avoidance of divorce] with even

greater force to the other case [of vows since it does not occur as frequently]; he, however, who taught it in connection with the other case [of vows, applies it to that case only] but this one [of *challah* he would not avoid divorcing her, because], it might sometimes happen that he would eat [from it, thereby transgressing]. [The Mishnah further states:] “What [is deemed to be a wife's transgression against] Jewish practice? Going out with her hair uncovered.” [Is it not so that the prohibition against going out with] an uncovered head is Biblical [and not merely against Jewish practice]? For it is written; “And he shall uncover the woman's head,” (Numbers 5:18) and this, it was taught at the School of Rabbi Yishmael, was a warning to the daughters of Israel that they should not go out with an uncovered head? — Biblically, it is quite satisfactory [if her head is covered by] her basket; according to Jewish practice, however, she is forbidden [to go out uncovered] even with her basket [on her head]. Rabbi Assi stated in the name of Rabbi Yochanan: With a basket [on her head, a woman] is not guilty of [going about with] an uncovered head. In considering this statement, Rabbi Zera pointed out this difficulty: Where [is the woman with the basket assumed to be]? If it is being suggested; In the street, [to which it may be objected, this is already forbidden by] Jewish practice; but [if she is] in a courtyard [the objection may be made that], if that were so, you will not leave our father Avraham a [single] daughter who could remain with her husband [since many married women walk there with their heads uncovered]! — Abaye, or it might be said, Rabbi Kahana, replied: [The statement by Rabbi Yochanan permitting a basket refers to one who walks] from one courtyard into another by way of an alley [where fewer people are seen than on a street but more than a courtyard].

וזהו פקודי דף רמ"ט ע"ב

וּפְּאָה הוּלְקִיָּה מֵאֵן דִּיעַ לְסַדְרָא שְׂבָחֵי דְמֵאֲרִיָּה בְּאַתְרֵי דְאַצְטְרִיךְ עַד הֶכָּא דְבִקּוּתָא וּבִרְכָּאן וּקְדוּשָׁה כְּחֵדָּא בְּאַבְהֵן. מִכָּאֵן וּלְהִלָּאָה קְיָיִמִין שְׂאֵלְתִין וּבְעוּתִין. שִׁירוּתָא דְבְּעֵי בַר נֶשׁ לְמִשְׁאֵל לְמַנְדַּע בְּמִלִּין דְמֵאֲרִיָּה בְּגִין לְמַחְזֵי תִיאֻבְתִּיָּה לְגַבִּיָּה וְלֹא יתְפַרֵּשׁ מִגִּיָּה בְּגִין דְבְּעֵי בַר נֶשׁ לְאַשְׁתַּתְּפָא בְּקְדוּשָׁא

יְחֻזֵּר וְיִדְרִיגָהּ. וְיִדְרִיגָהּ בְּמֵאֵי מִתְקַן לָהּ אֶלָּא יְחֻזֵּר וְיִקְנִיטָנָה כְּדִי שְׂתִדּוּר בְּפָנָיו וְיִפְרֵי לָהּ. אָמְרוּ לוֹ אֵין אָדָם דַּר עִם גִּחְשׁ בְּכַפִּיפָהּ. תִּנְיָא הִיָּה רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר כֹּל הַיּוֹדֵעַ בְּאַשְׁתּוֹ שְׂאִינָה קוֹצֶה לוֹ חִלָּה יְחֻזֵּר וְיִפְרִישׁ אַחֲרֶיהָ אָמְרוּ לוֹ אֵין אָדָם דַּר עִם גִּחְשׁ בְּכַפִּיפָהּ. מֵאֵן דְּמִתְנִי לָהּ אָהָא כֹּל שְׂכֵן אָהָד אֶבֶל מֵאֵן דְּמִתְנִי לָהּ אָהָד אֶבֶל הָא זְמַנִּין דְּמַקְרִי וְאֶכִּיל. וְאִיזוּהִי דַת יְהוּדִית יוֹצֵאָה וְרֵאשָׁה פְּרוּעָה. רֵאשָׁה פְּרוּעָה דְאֻרִייתָא הִיא דְכְּתִיב (במדבר ה) וּפְרַע אֶת רֵאשׁ הָאִשָּׁה וְתִנְא דְבִי רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אֲזַהֲרָה לְבָנוֹת יִשְׂרָאֵל שְׂלֵא יֵצְאוּ בְּפְרוּעָה רֵאשׁ. דְאֻרִייתָא קִלְתָּא שְׁפִיר דְמִי. דַת יְהוּדִית אֶפְלוֹ קִלְתָּא נְמִי אָסוּר. אָמַר רַבִּי אֲסִי אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן קִלְתָּה אֵין בָּהּ מִשּׁוּם פְּרוּעָה רֵאשׁ הִיָּ בָּהּ רַבִּי זִירָא הִיכָּא אִילִימָא בְּשׁוּק דַת יְהוּדִית הִיא. וְאֶלָּא בְּחֻצְרָא אִם כֵּן לֹא הִנְחַת בַּת לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ שְׂוִישׁבַת תַּחַת בַּעֲלָהּ. אָמַר אֲבִי וְאִיתִימָא רַב כְּהֵנָּא מוֹחֲצַר לְחֻצְרָא וְדַרְךָ מְבוּיָ:

דְּשָׁמָא קְדִישָׁא עֲלָאָה לְאַתְעֵטְרָא בֵּיהּ וְאִיהוּ שְׁמָא דְּבִרְכָאָן וְקְדוּשִׁין. כו"ו. רַזָּא דְּשָׁמָא קְדִישָׁא יְהוּ"ה דְּאִיהוּ קְדוּשׁ בְּקְדוּשָׁה. וְאַלִין אַתְוֹן (אַחֲרָנִין) אִפִּיקוּ מִנִּיהּ הִנֵּי אַתְוֹן אַחֲרָנִין חֲבוּרָא דְּהִנֵּי בְּחַבְרָא דְּדָכְר בְּנוּקְבָא. וְהִנֵּי קְדִישִׁין עֲלָאִין רַזָּא דְּקְדוּשָׁה. אִלִין אַתְוֹן אַחֲרָנִין אֲקִרוּן ט"ל, טַל הַשָּׁמַיִם. רַזָּא דְּחוּשְׁבָנָא דְּאַתְוֹן דִּילִיהּ בְּגִין דְּהִכָּא לְתַתָּא קִימִין כָּל מַלְיָן בְּחוּשְׁבָנָא וְלֹא חוּשְׁבָנָא אֵלָא לְסִיחָרָא. וּבְגִין כִּדְ בְּעִי לְאַתְקַשְׂרָא בְּקְדוּשָׁה דְּמֵאַרְיָה וְלֹא יִתְפָּרֵשׁ בַּר נֶשׁ מִנִּיהּ וְכִד שְׂאִיל שִׁירוּתָא דְּשְׂאֵלְתִין לְמַנְדַּע לְמֵאַרְיָה לְאַחֲזָאָה דְּתִיאֻבְתִּיהּ לְנִבְיָהּ. מִכָּאִן וְלַהֲלָאָה יִתְפָּרֵשׁ זְעִיר וְזְעִיר וְיִשְׂאֵל שְׂאֵלְתוּי מַה דְּאַצְטְרִיד לְשְׂאֵלָא. וְכָל שְׂאֵלְתוּי יְהוּן לְבַתֵּר דִּיסְדֵר סְדוּרָא דָּא דְּקָאָמֵר. בְּנוּנָא דָּא כָּל שְׂאֵלְתוּי יְהוּן בְּתַחֲנוּגִים וּבְעוּתִין לְקָמִי מְרִיָּה וְלֹא יִצְדִיק (ס"א יִרְחִיק) גְּרַמְיָה מִנִּיהּ. זְכָאָה חוּלְקִיָּה מָאן דִּידַע לְסִדְרָא סְדוּרָא דָּא לְמִתְדָּ בְּאַרְחָ מִיִּשְׁר כְּדָקָא חוּי בְּנוּנָא דְּאַתְאַחֲדָא אִשָּׁא בְּמִיָּא וּמִיָּא בְּאִשָּׁא. דְּרוּם בְּצַפּוֹן וּצַפּוֹן בְּדְרוּם מְזַרְחָ בְּמַעֲרָב וּמַעֲרָב בְּמִזְרָח. הִכִּי נִמְיִ יִתְקַשֵּׁר כָּלָא כְּחֵדָא וְיַחֲדָא אִשְׁתַּלִּים דָּא בְּדָא. וְכָל אִינּוּן דִּידְעִין לְסִדְרָא צְלוּתְהוֹן כְּדָקָא יָאוּת לְאַתְפַּלְלָא הִנֵּי יִחְבְּלִין אִלִין בְּאַלִין וְלַאֲתַקְשְׂרָא דָּא בְּדָא. הָאִי בַר נֶשׁ אַתְקַשֵּׁר בְּהוּ וְקָרִיב לִיהּ לְאַתְפַּלְלָא בְּהוּ. שְׂאֵלְתָא שְׂאִיל וְזָהִיב לִיהּ זְכָאָה חוּלְקִיָּה בְּהָאִי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְּאַתִּי:

Yosef le-Chok

יוסף לחוק

Ethical Teaching:

מוסר

Sha'arei Kedusha, Part 2, Chapter 4

מספר שערי קדושה ח"ב שער ד'

Our Rabbis, of blessed memory, said; "For he scorned the word of God ... that soul will be cut off" (Numbers 15:31) Rabbi Nechemiah declares: This refers to anyone for whom it is possible to occupy himself with Torah, but does not do so. And (Baba Batra 79a) Rav said: Whoever separates himself from words of Torah descends into hell. And (Chagigah 12b; Avodah Zarah 3b) They feed him coals of juniper wood, as it says; (Job 30:4) "They pick mallow and the leaves of bushes [and the roots of juniper are their bread.]" They also said; (Avot 3:5) Whoever turns his heart to idleness is liable for his soul, as it states; (Deuteronomy 4:9) "But guard yourself [and protect your soul diligently, lest you forget ...]." And Our Rabbis, of blessed memory, said; (Kedushin 40b; Sanhedrin 7a) A person is judged first regarding words of Torah, as it says; (Proverbs 17:14) "The beginning of a quarrel is like letting out water;" [I.e., the beginning of judgement is regarding Torah which is compared to water.] And it is written; (Joshua 1:8) "Study it day and night ... for then you will succeed on your path and then you will act wisely." Every minute, hour, or day that a person is idle from words of Torah is described by the verse; (Ecclesiastes 1:15) "What is missing cannot be counted."

אַמְרוּ רַבּוּתֵינוּ זְכוּרָנֵם לְבִרְכָּה (במדבר ט"ו) כִּי דָבַר ה' בְּזָה וְגו' הִפְרַת וְגו' רַבִּי נְחֵמְיָה אֹמֵר זֶה כָּל מִי שְׂאֵפְשֵׁר לוֹ לְעִסוֹק בְּתוֹרָה וְאִינוּ עוֹסֵק וְכוּ', וְאָמַר רַב כָּל הַפּוֹרֵשׁ מִדְּבַרֵי תוֹרָה נוֹפֵל בְּגִיהֶנּוּ וּמֵאֲכִילִין לוֹ גַּחְלֵי רְתָמִים שְׁנֶאֱמַר (איוב ל') הַקֶּטְפִים מְלוּחַ עֲלֵי שִׁיחַ וְגו'. וְאִמְרוּ רַבּוּתֵינוּ זְכוּרָנֵם לְבִרְכָּה הַמִּפְנֶה לְבוֹ לְבַטְלָה הֵרִי זֶה מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ שְׁנֶאֱמַר (דברים ד') רַק הַשְׁמֵר לָךְ וְגו' וְאִמְרוּ רַבּוּתֵינוּ זְכוּרָנֵם לְבִרְכָּה אֵין תַּחֲלַת דֵּינוּ שֶׁל אָדָם אֵלָא עַל דְּבַרֵי תוֹרָה שְׁנֶאֱמַר (משלי י"ז) פוֹטֵר מִים רַאשִׁית מְדוֹן. וְכַתִּיב (יהושע א') וְהָגִית בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה וְגו' כִּי אַז תִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ וְאַז תִּשְׁבִּיל וְכָל רְגַע וְשַׁעָה וְיוֹם שְׂאָדָם בְּטַל מִדְּבַרֵי תוֹרָה עֲלִיו נֶאֱמַר (קהלת א') וְחִסְרוֹן לֹא יוּכַל לְהַמְנוֹת:

Practical Law:

הלכה

Rambam, Laws of Prayer, Ch. 2

הרמב"ם הלכות תפלה פרק ב'

(1) If a Festival falls on a Sunday [so that it begins when the Sabbath ends], a person recites in the fourth blessing of the evening prayer [at the end of the Sabbath]: [ותודיענו] You have made known to us Your righteous laws and have taught us to do the statutes of Your will and have given us, Lord, our God, the holiness of the Sabbath, the glory of the Festival, and the festive-offering of the pilgrimage. You distinguished between the holiness of the Sabbath and that of the Festival, and You have sanctified the seventh day from among the six days of labor. You have given us, Lord, our God, appointed times for joy, Festivals and times for rejoicing At the conclusion of the Sabbath or a Festival at any time of the year, a person recites the *havdalah* [the prayer marking the separation between the Sabbath and the weekdays] in the blessing; [אתה חונן] You graciously endow man with knowledge, even though he is also going to recite *havdalah* over a cup of wine. (2) On Chanukah and Purim, a person adds; [על הנסים] For the miracles ... in the blessing of [מודים] thanksgiving. On the Sabbath that falls during Chanukah, a person says; For the miracles ..., in the additional [*mussaf*] prayer, just as he does in the other prayers.

א יום טוב שחל להיות באחד בשבת מתפלל בברכה רביעית בלילה ותודיענו משפטי צדקך ותלמדנו לעשות חוקי רצונך ותתן לנו ה' אלהינו קדושת שבת וכבוד מועד וחגיגת הרגל בין קדושת שבת לקדושת יום טוב הברלה ואת יום השביעי מששת ימי המעשה הקדשת ותתן לנו ה' אלהינו מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון וכו'. ובמוצאי שבת ובמוצאי יום טוב של כל השנה מבדיל באתה חונן אף על פי שהוא מבדיל על הכוס: ב בחנכה ובפורים מוסיפין בהודאה על הנסים. שבת שחל להיות בחנכה מזכיר על הנסים במוסף כמו שמזכיר בשאר תפלות:

PEKUDAI FOR WEDNESDAY**פקודי ליום רביעי**

TORAH

תורה

יכוין בקריאת ששה פסוקים אלו שהם כנגד ו דמילוי וו דשם ב"ן לקנות בו הארת נפש משבת הבאה

ה והמין תקוניה די עלוהי
מניה הוא כעובדוהי דהבא
תכלא וארגונא וצבע זהורי
ובוץ שזיר כמא די פקיד יי ית
משה: ו ועבדו ית אבני בורלא
משקעו מרמצון דדהב גליפן

ה וחשב אפדתו אשר עליו ממנו הוא
כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משזר כאשר צוה ידוה את משה: ס
ויעשו את אבני השם מסבת משבצת

(5) The securing waistband of his *Eifod* which was [to be] located on the top of it, was [woven] from [the same original un]it [of material], made in the same way [as the *Eifod* itself, consisting of] gold, [wool dyed] green[ish-blue], [wool dyed] purple, strips of [wool dyed] crimson and linen [all] twined together, as the Lord had commanded Moshe. (6) And they made the *shoham* stones,